

Konventionens Ikrafttræden at ophæve den gældende Tillægsafgift paa Vin og — som en naturlig Konsekvens heraf — binde Tolden paa lette og hede Vine (Løbe-Nr. 27 og 28). Iøvrigt har den danske Regering principielt forbeholdt sig sin Tariffrihed, idet den dog til Gengæld har indrømmet Spanien Adgang til at frigøre sig for Konventionen med kortere Varsel end den ellers gældende 3 Maaneders Frist, saafremt Danmark skulde forhøje Tolden paa nogle nærmere angivne spanske Varer, jfr. Tillægsprotokollens Punkt II.

Under Hensyn til Betydningen af, at den toldmæssige Forskelsbehandling af danske Produkter i Spanien ophører snarest muligt, foreslog man den spanske Regering at fastsætte en Frist for Ratifikationsinstrumenternes Udveksling. Fra spansk Side foretrak man dog en Aftale om, at Konventionen, saafremt Ratifikationerne ikke maatte være udvekslet inden 1. Marts, skulde træde midlertidigt i Kraft fra nævnte Dato at regne. En Noteveksling herom har fundet Sted samtidig med Konventionens Undertegnelse.

Nærmere Oplysninger om Danmarks Handels- og Skibsfartsinteresser i Spanien findes i Bilag 2.

De enkelte Artikler i Konventionen, som med tilhørende Protokoller findes optrykt som Bilag 1 til nærværende Forslag, indeholder følgende Bestemmelser:

Art. 1 giver Tilsagn om gensidig Handelsfrihed mellem de to Lande samt fastsætter, at de respektive Statsborgere skal have Ret til fri Religionsøvelse paa den anden Parts Omraade.

Art. 2. Artiklen bestemmer, at de respektive Statsborgere ikke skal kunne undergives Beslaglæggelse eller kunne tilbageholdes med deres Skibe m. v., uden at der tilstaas dem en i Forvejen aftalt Skadeserstatning. Det skal dog være tilladt at foretage Rekvisitioner i Transportøjemed, men i saa Tilfælde skal de, paagældende Statsborgere med Hensyn til Godtgørelse behandles paa lige Fod med Landets egne Borgere.

Art. 3. Det i denne Artikel indeholdte almindelige Mestbegunstigelsestilsagn vedrørende al Slags Erhvervsvirksomhed skal dels angive det Hovedprincip, der ligger til grund for Konventionen, dels dække saadanne Forhold, som ikke udtrykkeligt maatte være reguleret ved Konventionens øvrige Bestemmelser. Derefter specificeres de Omraader, hvorpaa Mestbegun-

stigelsen i Særdeleshed skal anvendes, nemlig: Ind- og Udførselsafgifternes Beløb, Sikkerhedsstillelsen for disse Afgifter og deres Opkrævning, Tillægsafgifter, Oplægelsen af Varer paa Toldoplæg, Toldformaliteterne og Toldbehandlingen, Transiten og Genudførslen, Varetransporten, indre Afgifter paa Varer, Ind- og Udførselsforbud og -restriktioner, Fastsættelse af særlige Pris-, Salgs- eller Købsbetingelser for Ind- og Udførslen samt Behandlingen af Handelsrejsende.

Art. 4 foreskriver, at det ene Lands Skibe i enhver Henseende skal behandles ligesaa gunstigt i det andet Land som dettes egne Skibe, derunder ogsaa forsaavidt angaar Skibsafgifter. Dog er herfra undtaget Skibe, som udfører Statstjeneste.

Art. 5. Parterne tager i denne Artikel Forbehold med Hensyn til Kystfarten og det nationale Fiskeri, i hvilke Henseender detto Parters Skibe og Statsborgere dog skal nyde Mestbegunstigelsesbehandling. Artiklen foreskriver samtidig Nationalbehandling med Hensyn til den saakaldte »Staffelfart«, d. v. s. Fart fra Havn til Havn i samme Land til Fordeling af den medbragte Last i forskellige Havne eller for dér efterhaanden at indtage og komplettere den for Udlandet bestemte Ladning.

Art. 6 indeholder Forskrifter om Samarbejdet i Tilfælde af Stranding mellem det Lands Myndigheder, hvor Strandingen finder Sted, og Konsularembetsmanden fra det Land, hvor Skibet hører hjemme, samt Bestemmelser om Fritagelse for Told af bjergede Varer og om Nationalbehandling med Hensyn til de med Bjergningen forbundne Omkostninger.

Art. 7. Det bestemmes, at Varer, der kan indføres til eller udføres fra et af de to Lande i dettes egne Skibe, ogsaa skal kunne indføres eller udføres i det andet Lands Skibe, uden at der af den Grund skal svares andre eller højere Ind- eller Udførselsafgifter eller andre Afgifter af en hvilken som helst Art, og uden at der gøres Forskel paa de Godtgørelser, der eventuelt indrømmes ved Udførslen. Denne gensidige Ligestilling gælder, hvorfra Varerne end kommer, eller hvortil de end maatte være bestemt.

Art. 8 hjemler de respektive Statsborgere fri Adgang til Modpartens Territorium samt Ret til at nedsætte sig dér og drive Næring, i hvilken Henseende der tilsikres dem Mestbegunstigelsesbehandling.